

การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาในการอ่านออกเสียง

Developing a Set of Activities to Practice Pronunciation Skills by Massage Therapy Using the Science of Thai Traditional Medicine for First-Grade Students Who Have Trouble Reading Aloud

แฉ้วสรียา แฉนะไล (Waeasriya Waenalai)¹ E-mail: asriya.wr@gmail.com

วิชัย ตริเล็ก (Wichai Trilek)² E-mail: wtrilek@gmail.com

ฉัชกร สุวรรณจรัส (Touchakorn Suwancharas)^{3*} E-mail: touch.su@hotmail.com

¹ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
(Graduate Diploma Program in Teaching Profession, Bansomdejchaopraya Rajabhat University)

² ครูเชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2
(Expert Level Teacher, Dr., The Secondary Educational Service Area Office Bangkok 2)

³ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
(Graduate School, Bansomdejchaopraya Rajabhat University)

*Corresponding Author. E-mail : touch.su@hotmail.com

(Received: March 21, 2024; Revised: May 3, 2024; Accepted: May 3, 2024)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาในการอ่านออกเสียงให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านออกเสียงก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทย กลุ่มเป้าหมายที่ใช้เป็นกรณีศึกษา คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านบางกลาง จังหวัดระนอง จำนวน 3 คน จากการเลือกแบบเจาะจงเป็นกลุ่มที่น่าสนใจ (Critical Case) เนื่องจากนักเรียนมีปัญหาในการอ่านออกเสียง

เครื่องมือการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทย จำนวน 9 แผน 2) ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทย จำนวน 9 ชุด 3) แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงมาตราตัวสะกด 8 มาตรา จำนวน 40 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าประสิทธิภาพ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และการบรรยายพัฒนาการของนักเรียนเป็นรายบุคคล

ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาในการอ่านออกเสียงประกอบด้วย 9 ชุด 2) ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทยมีค่าประสิทธิภาพ 80.00/85.83 สูงกว่าเกณฑ์

มาตรฐาน 80/80 และ 3) คะแนนการอ่านออกเสียงมาตราตัวสะกดของนักเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทยสูงกว่าก่อนเรียน

คำสำคัญ : ชุดกิจกรรม; ทักษะการอ่านออกเสียง; การนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทย

Abstract

The objectives of this study are: 1) to develop and evaluate the effectiveness of an activity set designed to improve reading aloud skills through Thai traditional medical massage therapy for first-grade students with pronunciation difficulties, aiming to meet the 80/80 standard criteria; and 2) to compare the reading aloud skills of students with pronunciation difficulties before and after using the activity set. The case study focused on three students in first-grade from Ban Bang Klang School, Ranong Province, selected purposively as a critical case due to their pronounced reading aloud difficulties.

The research instruments included: 1) nine lesson plans designed to practice pronunciation skills through massage therapy using The Science of Thai Traditional Medicine, 2) nine units of activities to practice pronunciation skills through this method, and 3) a reading aloud examination consisting of 40 questions. Data were analyzed using mean, standard deviation, percentage, and individual student development descriptions.

The results of the research were as follows:

- 1) A set of nine activity units was developed to practice pronunciation skills through massage therapy using The Science of Thai Traditional Medicine.
- 2) The efficiency of a set of activities was measured at 80.00/85.83, exceeding the expected level of 80/80.
- 3) The average post-test pronunciation skills score of the first-grade students was higher than their average pre-test score.

Keywords: a set of activities to practice; pronunciation skills; massage therapy using the Science of Thai traditional medicine

บทนำ

ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสาร มนุษย์ใช้ภาษาในชีวิตประจำวันเพื่อสื่ออารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด ทำความเข้าใจกับผู้อื่น ตลอดจนสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีที่มีต่อกัน ภาษาจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อการดำรงชีวิตในสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กล่าวถึงความจำเป็นในการเรียนภาษาไทยว่า ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตย

ได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาการกระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ เป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

การออกเสียงเป็นทักษะทางภาษาที่มีความสำคัญเป็นพื้นฐานของการศึกษาในทุกแขนงสาขา ทั้งในการเรียนระดับพื้นฐานและในการเรียนระดับสูง เป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากในการดำเนินชีวิตของคนในยุคปัจจุบัน ทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารที่ดีและมีประสิทธิภาพ คือ ต้องอ่านได้คล่อง ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ เพื่อการเสาะแสวงหาความรู้ อย่างหลากหลาย สามารถเข้าใจและติดตามการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการความรู้ รวมทั้งข้อมูลข่าวสารได้ทันที ปัจจุบันมีนักเรียนจำนวนหนึ่งที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้จากการออกเสียงคำที่ไม่ถูกต้อง ออกเสียงไม่ชัดเจน และออกเสียงผิดเพี้ยนซึ่งเกิดจากหลายสาเหตุ เช่น สมองพิการ ปากแหง เพดานโหว่ ระบบฟันที่ผิดปกติ พฤติกรรมเลียนแบบผิด ๆ หรือเกิดจากความอ่อนแรงของกล้ามเนื้อหรืออวัยวะที่ใช้ในการพูด ทำให้นักเรียนไม่สามารถยกหรือขยับอวัยวะเพื่อที่จะพูดได้ ส่งผลให้ไม่สามารถพูดคุ้ย และสื่อสารได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยซึ่งรับผิดชอบการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านบางกลาง จังหวัดระนอง พบว่า มีนักเรียน 3 คน ที่อ่านออกเสียงคำพื้นฐานไม่ได้ มีความบกพร่องในการออกเสียงคำที่ไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจนและออกเสียงผิดเพี้ยน จากการสัมภาษณ์และสังเกตปัญหาในการออกเสียงเกิดจากหลายสาเหตุ ได้แก่ เวลาพูดไม่กระดกลิ้นทำให้เสียงที่เปล่งออกมาอู้อี้ฟังไม่ชัด การจัดรูปปากในการพูดไม่ถูกต้อง กล้ามเนื้อบริเวณปากแข็งเกร็ง การควบคุมรูปปากน้อยกว่าเด็กทั่วไป มีปัญหาในการหายใจ หายใจเร็วและสั้นทำให้การออกเสียงคำของเด็กสั้นและจับใจความไม่ได้ จากประสบการณ์การทำงานในศูนย์การศึกษาพิเศษพบว่า มีนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษหลายประเภท เช่น พิการซ้ำซ้อน มีความบกพร่องทางภาษาและการสื่อสาร มีปัญหาในเรื่องการพูดและการออกเสียง

ผู้วิจัยได้นำศาสตร์การแพทย์แผนไทยซึ่งผู้วิจัยได้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านนี้มาประยุกต์โดยใช้การนวดบำบัดร่วมกับการฝึกบริหารกล้ามเนื้อเฉพาะส่วนหลังจากใช้วิธีการดังกล่าวพบว่า นักเรียนสามารถออกเสียงคำชัดเจนขึ้น สามารถพูดคุ้ย สื่อสารกับเพื่อน ครู บุคคลในครอบครัวได้ดีขึ้น สอดคล้องกับ (สมจิต รวมสุข และภรภัทร ณะศรีสีบวงค์, 2566) ศึกษาผลการฟื้นฟูผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองที่มีปัญหาด้านภาษาและการพูดชนิดอะเพเซียที่มารับบริการงานแก้ไขการพูดที่สถาบันสิรินธรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ พบว่า หลังการฟื้นฟูทักษะทางภาษาทุกด้านของกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น งานวิจัยของ (รัชดาภาณูจน์ โยดี, 2565) พบว่า หลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโพนิกส์ทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาพบว่า ยังไม่ได้มีการศึกษาผลการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทยอย่างชัดเจน ทำให้ขาดข้อมูลเชิงประจักษ์ ผู้วิจัยจึงสนใจพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทยสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านออกเสียง ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาและพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านออกเสียง

วัตถุประสงค์การวิจัย

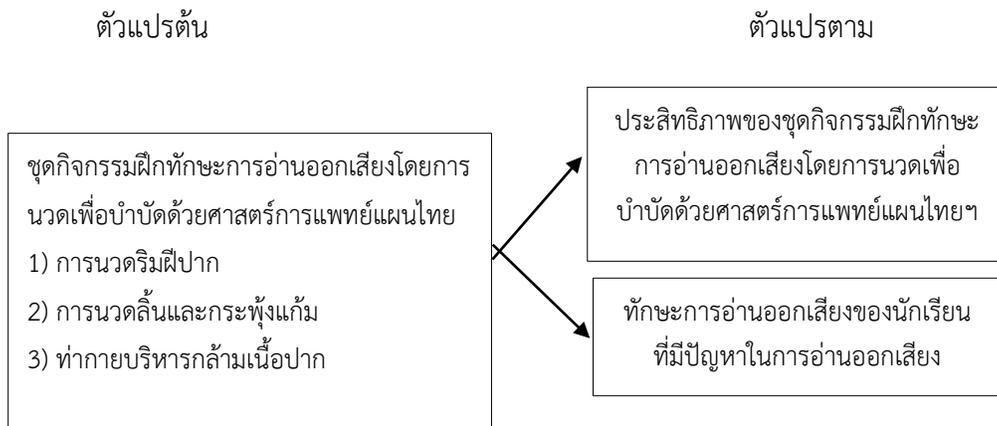
1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาในการอ่านออกเสียงที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาในการอ่านออกเสียง

สมมติฐานในการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาในการอ่านออกเสียงที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. ทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทยสูงกว่าก่อนเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาในการอ่านออกเสียง โดยกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

รูปภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย
ที่มา: แว้อสิริยา แวนะไล และคณะ, 2567

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยประยุกต์เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาในการอ่านออกเสียง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านบางกลาง จังหวัดระนอง จำนวน 3 คน โดยการเลือกแบบเจาะจงเป็นกลุ่มที่น่าสนใจ (Critical Case) ใช้เป็นกรณีศึกษา เนื่องจากนักเรียนมีปัญหาในการอ่านออกเสียง ดังนี้

นักเรียนคนที่ 1 มีพฤติกรรมเวลาพูดไม่กระตือรือร้น ทำให้เสียงที่ออกจะอู้อี้ ฟังไม่ชัด

นักเรียนคนที่ 2 มีการจัดรูปปากในการพูดไม่ถูกต้อง ไม่สามารถห่อปาก กล้ามเนื้อบริเวณปากแข็งเกร็ง มีความสามารถในการควบคุมรูปปากน้อย

นักเรียนคนที่ 3 มีการหายใจที่ค่อนข้างเร็วและถี่ ทำให้มีการออกเสียงคำค่อนข้างเบา จับใจความไม่ได้ ไม่สามารถจับคำตัวสะกดในบางมาตรา และมีแรงการเป่าลมที่เบาจะน้อยกว่านักเรียนคนอื่น

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทย จำนวน 9 แผน โดยมีขั้นตอนการพัฒนาแผนจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ คุณภาพผู้เรียน ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

1.2 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนบ้านบางกลาง จังหวัดระนอง เกี่ยวกับเนื้อหา โครงสร้างเวลาเรียน การวัดและการประเมินผล

1.3 ศึกษาและวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เนื้อหาและสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อแบ่งเนื้อหาในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

1.4 ศึกษาแนวคิด หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อฝึกทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.5 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทยประกอบการเรียนการสอนตามเนื้อหา

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างเรียบร้อยแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย ด้านการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทย และด้านการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 ท่าน ประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยแบบประเมินคุณภาพแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ผลการประเมินค่าเฉลี่ย 4.13 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.37 ซึ่งมีค่า 3.5 ขึ้นไป แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมในการนำไปใช้ได้

1.7 ปรับปรุงแก้ไขแผนการสอนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

2. ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาในการอ่านออกเสียง โดยมีขั้นตอนในการพัฒนาชุดกิจกรรม ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ คุณภาพผู้เรียน ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

2.2 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อศักราช 2551 เกี่ยวกับเนื้อหา โครงสร้างเวลาเรียน การวัดและการ ประเมินผล

2.3 ศึกษาและวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เนื้อหาและสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อแบ่งเนื้อหาในการสร้างชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียง

2.4 ศึกษาแนวคิด หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาในการอ่านออกเสียง จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5 กำหนดเนื้อหาและสร้างชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงมาตราตัวสะกด จำนวน 9 ชุด ได้แก่ ชุดที่ 1 การนวดบน ชุดที่ 2 การนวดล่าง ชุดที่ 3 การนวดเร็ว ชุดที่ 4 การนวดหมุน ชุดที่ 5 การนวดใน ชุดที่ 6 อำหุบ ชุดที่ 7 ยี่มจับ ชุดที่ 8 การลิ้นดิน และชุดที่ 9 เป่าลม แต่ละชุดกิจกรรม ประกอบด้วยคำชี้แจง ขั้นตอนการทำกิจกรรม วิธีการนวด ภาพประกอบ คลิปวิดีโอ และแบบฝึกทักษะการอ่านมาตราตัวสะกด 8 มาตรา

2.6 สร้างแบบประเมินชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาในการอ่านออกเสียง

2.7 นำชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาในการอ่านออกเสียง และแบบประเมินคุณภาพให้อาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทย ด้านภาษาไทย และด้านการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม โดยใช้แบบประเมินคุณภาพแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ ผลการประเมินได้ค่าเฉลี่ย 3.98 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.23 ซึ่งมีค่า 3.5 ขึ้นไป แสดงว่าชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียง อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมที่สามารถนำไปใช้ได้

2.8 ปรับปรุงแก้ไขชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงฯ และนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงมาตราตัวสะกด 8 มาตรา เป็นข้อสอบภาคปฏิบัติให้นักเรียนอ่านออกเสียงมาตราตัวสะกด 8 มาตรา จำนวน 40 ข้อ โดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

3.1 ศึกษาแนวทางการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงมาตราตัวสะกด 8 มาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3.2 สร้างแบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงมาตราตัวสะกด 8 มาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นข้อสอบก่อนเรียนจำนวน 40 ข้อ โดยสร้างให้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา

3.3 นำแบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.4 นำแบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผ่านการพิจารณาและแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาข้อสอบรายข้อว่าสอดคล้องจุดประสงค์หรือไม่ ผลการประเมินค่า IOC = 1.00

3.5 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ชี้แจงให้กลุ่มเป้าหมายทราบถึงวัตถุประสงค์และรายละเอียดการดำเนินกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทย

2. ทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงมาตราตัวสะกด 40 ข้อ 3. ดำเนินการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทย เป็นเวลา วัน 3/สัปดาห์ รวม สัปดาห์ 10 โดยจัดกิจกรรมการนวดกระตุ้นอวัยวะที่ใช้ในการออกเสียงเพื่อกระตุ้นการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อ เตรียมความพร้อมในการออกเสียงพูด ดังนี้

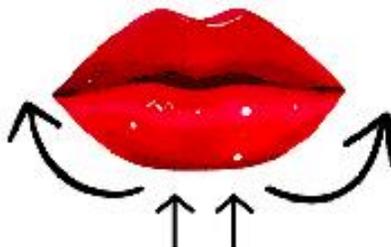
1) การนวดริมฝีปาก

1.1) นวดริมฝีปากด้านบน ใช้หัวแม่มือทั้งสองนวดด้วยแรงกดปานกลางเริ่มจากตรงกลางเหนือริมฝีปากบน ลูบกดลง แล้วนวดเลื่อนไปยังมุมปากทั้ง 2 ข้าง นวดด้วยแรงกดสม่ำเสมอ สลับกับนวดลงประมาณ ครั้ง 10 - 5 ดังรูปภาพที่ 2

รูปภาพที่ 2 ทำนวดกระตุ้นกล้ามเนื้อริมฝีปากด้านบน
ที่มา: แว้อสิริยา แวนะไล และคณะ, 2567

1.2) นวดริมฝีปากด้านล่าง ใช้หัวแม่มือทั้งสองนวดด้วยแรงกดปานกลางเริ่มจากตรงกลางใต้ริมฝีปากล่าง ลูบกดขึ้น แล้วนวดเลื่อนไปยังมุมปากทั้ง 2 ข้าง นวดด้วยแรงกดสม่ำเสมอ สลับกับนวดขึ้นประมาณ ครั้ง 10 - 5 ดังรูปภาพที่ 3

รูปภาพที่ 3 ทำนวดกระตุ้นกล้ามเนื้อริมฝีปากด้านล่าง
ที่มา: แว้อสิริยา แวนะไล และคณะ, 2567

1.3) นวดรอบริมฝีปากอย่างรวดเร็ว ใช้นิ้วนวดกดในทิศทางตรงกันข้ามกับการห่อปาก ด้วยแรงกดปานกลางอย่างรวดเร็ว นวดด้วยแรงกดสม่ำเสมอ นวดประมาณ 5 – 10 รอบ ดังรูปภาพที่ 4

รูปภาพที่ 4 ทำนวดกระตุ้นกล้ามเนื้อรอบริมฝีปากในทิศทางตรงกันข้าม
ที่มา: แอ็สรียา แวนะไล และคณะ, 2567

1.4) นวดรอบริมฝีปากในทิศทางหมุนตามเข็มนาฬิกา ใช้นิ้วนวดกดในทิศทาง หมุนตามเข็มนาฬิกา ด้วยแรงกดปานกลาง นวดด้วยแรงกดสม่ำเสมอ นวดประมาณ 5 – 10 รอบ ดังรูปภาพที่ 5

เพิ่มการกดจุดบริเวณสัญญาณ 3, 4 และ 5 ซึ่งเป็นจุดของกล้ามเนื้อและกระดูกรอบขากรรไกรด้านล่าง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในบำบัดฟื้นฟูทักษะการออกเสียง

รูปภาพที่ 5 ทำนวดกระตุ้นกล้ามเนื้อรอบริมฝีปากในทิศทางหมุนตามเข็มนาฬิกา
ที่มา: แอ็สรียา แวนะไล และคณะ, 2567

2) การนวดลิ้นและกระพุ้งแก้ม อุปกรณ์ที่ใช้คือ นวดลิ้นไม้กดลิ้นหรือด้านหลังแปรงสีฟันอย่างนุ่ม ขนาดเล็กพอเหมาะกับปากเด็กหรือนิ้วมือ

2.1) นวดลิ้น ใช้ไม้หรือด้ามแปรงสีฟันนวดด้วยแรงกดเป็นวงกลมบริเวณกลางลิ้น ไม่ควรกระตุ้นถึงโคนลิ้นเนื่องจากจะทำให้อาเจียน นวดวนที่บริเวณกลางลิ้นสลับกันไป 5 – 10 รอบ ดังรูปภาพที่ 6

รูปภาพที่ 6 ทำนวดกระตุ้นลิ้น

ที่มา: แว้อสิริยา แวนะไล และคณะ, 2567

2.2) นวดกระพุ้งแก้ม ใช้ไม้หรือด้ามแปรงสีฟันนวดด้วยแรงกดเป็นวงกลมบริเวณกระพุ้งแก้มทั้ง 2 ข้าง นวดวนที่บริเวณกลางกระพุ้งแก้มสลับกันไป รอบ 10 – 5 ดังรูปภาพที่ 7

รูปภาพที่ 7 ทำนวดกระตุ้นกระพุ้งแก้ม

ที่มา: แว้อสิริยา แวนะไล และคณะ, 2567

3) กายบริหารกลั้มเนื้อปาก

3.1) ทำกายบริหารอ้าปากกว้างและหุบสลับกัน ครั้งละ 10 – 15 ครั้ง ดังรูปภาพที่ 8

รูปภาพที่ 8 ทำกายบริหารอ้าปากกว้างและหุบสลับกัน

ที่มา: แว้อสิริยา แวนะไล และคณะ, 2567

3.2) ทำกายบริหารยิ้มและจูบสลับกัน ครั้งละ 10 – 15 ครั้ง ดังรูปภาพที่ 9

รูปภาพที่ 9 ทำกายบริหารยิ้มและจูบสลับกัน
ที่มา: แอ้อสิริยา แวนะไล และคณะ, 2567

3.3) ทำกายบริหารแลบลิ้นและใช้ลิ้นดันกระพุ้งแก้ม ครั้งละ 10 – 15 ครั้ง ดังรูปภาพที่ 10

รูปภาพที่ 10 ทำกายบริหารแลบลิ้นและใช้ลิ้นดันกระพุ้งแก้ม
ที่มา: แอ้อสิริยา แวนะไล และคณะ, 2567

3.4) ทำกายบริหารเป่าลม ครั้งละ 10 – 15 ครั้ง ดังรูปภาพที่ 11

รูปภาพที่ 11 ทำกายบริหารเป่าลม
ที่มา: แอ้อสิริยา แวนะไล และคณะ, 2567

4. ดำเนินการทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงมาตราตัวสะกด 8 มาตรา ซึ่งเป็นฉบับเดียวกันกับทดสอบก่อนเรียน

5. นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาในการอ่านออกเสียงตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์จากค่าร้อยละของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อยของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทยของกลุ่มตัวอย่าง (E_1) กับค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง (E_2)

2. เปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงก่อนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทยโดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและการบรรยายพัฒนาการของนักเรียนเป็นรายบุคคล

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ ขอนำเสนอผลการวิจัยเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาในการอ่านออกเสียงที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

1.1 ผลการพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาในการอ่านออกเสียง 9 ชุด แต่ละชุดประกอบด้วยคำชี้แจง ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทย รายละเอียดวิธีการนวด ภาพประกอบ คลิปวิดีโอสาธิตวิธีการนวด และแบบฝึกทักษะการอ่านมาตราตัวสะกด 8 มาตรา ซึ่งครู ผู้ปกครอง หรือนักเรียนสามารถนำไปฝึกด้วยตนเอง กิจกรรมทั้ง 9 ชุด ได้แก่ 1) ชุดที่ 1 นวดบน คือการนวดริมฝีปากด้านบน เพื่อลดความแข็งเกร็งของกล้ามเนื้อ เพิ่มความสามารถในการอ้าและการหุบปาก 2) ชุดที่ 2 นวดล่าง คือ การนวดริมฝีปากด้านล่าง เพื่อลดความแข็งเกร็งของกล้ามเนื้อ เพิ่มความสามารถในการอ้าและการหุบปาก 3) ชุดที่ 3 นวดเร็ว คือ การนวดริมฝีปากอย่างรวดเร็ว เพื่อกระตุ้นการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อบริเวณรอบริมฝีปาก เพิ่มความสามารถในการวางรูปปากที่เหมาะสม 4) ชุดที่ 4 นวดหมุน คือ การนวดรอบริมฝีปากในทิศทางหมุนตามเข็มนาฬิกา เพื่อกระตุ้นการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อบริเวณรอบริมฝีปาก เพิ่มความสามารถในการวางรูปปากที่เหมาะสม 5) ชุดที่ 5 นวดใน คือ การนวดลิ้นและกระพุ้งแก้ม เพื่อเพิ่มความแข็งแรง และความยืดหยุ่นของกล้ามเนื้อและเพิ่มความสามารถในการดูด จูบและการเป่าลม 6) ชุดที่ 6 อ้าหุบ คือ ทำกายบริหารอ้าปากกว้างและหุบปากสลับกัน เพื่อเพิ่มช่วงการเคลื่อนไหว และฝึกการใช้กล้ามเนื้อที่ถูกต้อง เพิ่มความสามารถในการอ้าและการหุบปาก 7) ชุดที่ 7 ยิ้มจูบ คือ ทำกายบริหารยิ้มและจูบสลับกัน เพื่อเพิ่มช่วงการเคลื่อนไหว และฝึกการใช้กล้ามเนื้อที่ถูกต้อง เพิ่มความสามารถในการดูดและการห่อปาก 8) ชุดที่ 8 ลิ้นดัน คือ ทำกายบริหารแลบลิ้นและใช้ลิ้นดันกระพุ้งแก้มเพื่อเพิ่มความแข็งแรง และความยืดหยุ่นของกล้ามเนื้อ ฝึกควบคุมการเคลื่อนไหวลิ้น และเพิ่มความสามารถในการดูดและการห่อปาก และ 9) ชุดที่ 9 เป่าลม คือ ทำกายบริหารเป่าลมเพื่อฝึกการหายใจและเพิ่มแรงในการออกเสียง

1.2 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทยฯ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 กับกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 3 คน ปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงคะแนนทำแบบฝึกทักษะแต่ละชุดและผลวิเคราะห์คะแนนรวม คะแนนเฉลี่ยและร้อยละของการนำแผนการจัดการเรียนรู้และชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนัดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนกับกลุ่มเป้าหมาย

นักเรียน	คะแนนแบบฝึกทักษะระหว่างเรียน (ชุดที่)									รวม	ทดสอบหลังเรียน
	1	2	3	4	5	6	7	8	9		
คนที่ 1	29	37	39	33	32	32	34	36	36	308	36
คนที่ 2	28	26	24	29	29	31	32	30	29	258	33
คนที่ 3	30	31	29	34	33	35	35	34	37	298	34
รวม	87	94	92	96	94	98	101	100	102	864	103
เฉลี่ย	29.00	31.33	30.67	32.00	31.33	32.67	33.67	33.33	34.00	288	34.33
ร้อยละ	72.50	78.33	76.67	80.00	78.33	81.67	84.17	83.33	85.00	80.00	85.83

จากตารางที่ 1 พบว่าค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนการทำแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงจากการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนัดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาในการอ่านออกเสียง มีค่า 80.00 คะแนน เมื่อพิจารณาเป็นรายชุดพบว่า นักเรียนสามารถทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 9 ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละสูงสุด (85 คะแนน) รองลงมาคือ ชุดที่ 7 (84.17 คะแนน) และชุดที่นักเรียนสามารถทำคะแนนเฉลี่ยร้อยละได้ต่ำที่สุด คือ ชุดที่ 1 (72.55 คะแนน)

สรุปผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนัดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาในการอ่านออกเสียง ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนัดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาในการอ่านออกเสียง

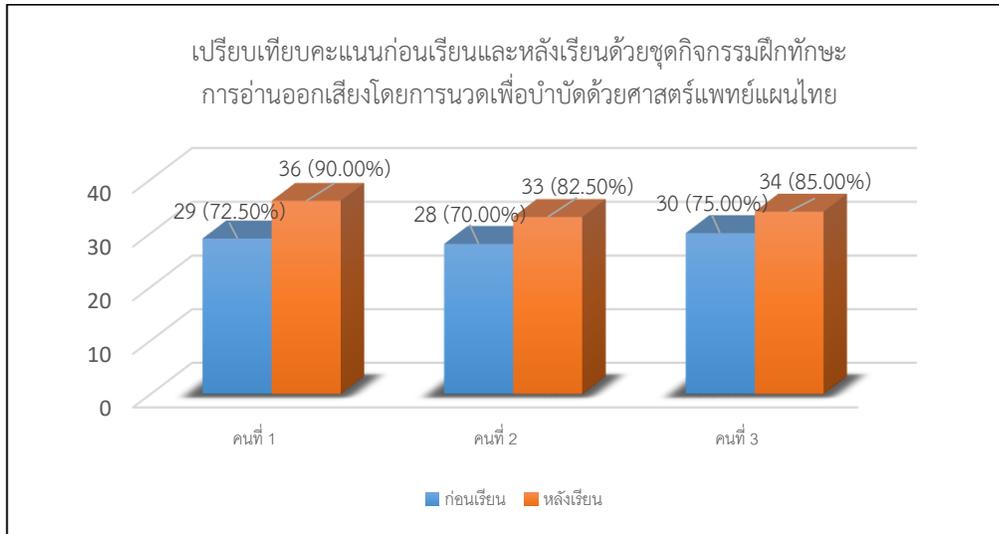
จำนวนกลุ่มเป้าหมาย (คน)	คะแนนแบบฝึกทักษะระหว่างเรียน		ทดสอบหลังเรียน		ประสิทธิภาพ E_1 / E_2
	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	
3	360	288	40	34.33	80.00 / 85.83

จากตารางที่ 2 สามารถนำมาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนัดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาในการอ่านออกเสียงที่พัฒนาขึ้น พบว่า มีประสิทธิภาพ $E_1 / E_2 = 80.00 / 85.83$ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 รายละเอียด ดังนี้

E_1 หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของพฤติกรรมที่เปลี่ยนในตัวนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 80 ของคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกทักษะระหว่างเรียนของแต่ละชุดกิจกรรม

E_2 หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนการสอนด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนัดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาในการอ่านออกเสียง คิดเป็นร้อยละ 85.83 ของคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียน

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงมาตราตัวสะกด 8 มาตราของนักเรียนก่อนและ หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการวาดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาในการอ่านออกเสียง ปรากฏดังรูปภาพที่ 12

รูปภาพที่ 12 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการวาดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทย
ที่มา: แว้อสรียา แวนะไล และคณะ, 2567

จากรูปภาพที่ 12 พบว่า ทักษะการอ่านออกเสียงหลังเรียน คนที่ 1 มีคะแนนก่อนเรียน 29 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 72.50 หลังเรียน 36 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 90.00 คนที่ 2 มีคะแนนก่อนเรียน 28 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 70.00 หลังเรียน 33 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.50 และคนที่ 3 มีคะแนนก่อนเรียน 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.00 หลังเรียน 34 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.00 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน นักเรียนทั้ง 3 คนมีคะแนนการอ่านออกเสียงหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และคะแนนหลังเรียนสูงกว่าร้อยละ 80.00

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการวาดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาในการอ่านออกเสียง ทั้ง 9 ชุด ประกอบด้วยคำชี้แจง ขั้นตอนการทำกิจกรรมการวาดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทย รายละเอียดวิธีการวาด ภาพประกอบ คลิปวิดีโอ และแบบฝึกทักษะการอ่านมาตราตัวสะกด 8 มาตรา ซึ่งครู ปกครอง หรือนักเรียนสามารถนำไปฝึกด้วยตนเองได้ การพัฒนาชุดกิจกรรมเริ่มจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม และประเมินคุณภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียง ผลการประเมินมีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.98 มีความเหมาะสมระดับมากสามารถนำไปใช้ได้ ชุดกิจกรรมยังคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการฝึกกิจกรรมเริ่มจากทำความเข้าใจแก่นักเรียน

และผู้ปกครองให้เห็นความสำคัญและประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำกิจกรรม สาธิตและสอนวิธีการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทยตามปัญหาของนักเรียนเป็นรายบุคคล จากนั้นให้นักเรียนและผู้ปกครองลงมือปฏิบัติจริงประกอบการใช้สื่อภาพประกอบและคลิปวิดีโอสาธิตวิธีการนวดซึ่งสามารถฉายซ้ำเมื่อผู้เรียนไม่เข้าใจหรือทบทวนโดยการดูซ้ำได้หลายครั้งจนกว่าจะเข้าใจหรือจดจำได้เอื้ออำนวยให้เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง (ธัชกร สุวรรณจรัส, 2561) กล่าวว่าการใช้ทฤษฎีประสบการณ์ของเดลเริ่มต้นด้วยการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอยู่ในเหตุการณ์หรือกระทำจริงเพื่อให้เกิดประสบการณ์ตรงก่อน จึงเรียนรู้โดยการเฝ้าสังเกตในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ขั้นต่อไปให้ได้รับประสบการณ์รองต่อจากนั้นจึงเป็นการเรียนรู้ด้วยการรับประสบการณ์ผ่านสื่อต่าง ๆ และท้ายที่สุดเป็นการให้ผู้เรียนเรียนจากสัญลักษณ์ซึ่งเป็นเสมือนตัวแทนของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ(ชนิษฐา โลหะประเสริฐ, เฉลิมชัย มนุเสวต และชุตินา ทศโร, 2566) ได้พัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านร่วมกับเทคนิค เกมฟิเคชัน (Gamification) เพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงาน การศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา มีขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบเป็นลำดับขั้นและนำสื่อการเรียนรู้ประเภทเกมที่มีความน่าสนใจเข้ามามีส่วนร่วมในชุดฝึกทักษะการอ่าน ผลการประเมินคุณภาพชุดฝึกทักษะโดยผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.80

2. ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาในการอ่านออกเสียงที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 พบว่า ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทย ๆ ที่พัฒนาขึ้นมีค่าประสิทธิภาพ 80.00/85.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยความมั่นใจ เข้าใจง่ายและสามารถเรียนรู้และทบทวนได้ด้วยตนเองตลอดเวลา โดยผู้วิจัยคอยให้กำลังใจและคำแนะนำในทุกขั้นตอนการใช้ชุดกิจกรรม สอดคล้องกับ (วรรณภรณ์ พระเมต, 2562) ได้พัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.72/80.33 สามารถพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนได้สูงขึ้น นอกจากนี้ (จารุวรรณ คงเพชร, 2560) ได้พัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำกลุ่มสระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการอ่านพบว่ามีประสิทธิภาพ 83.00/84.29

3. ผลการเปรียบเทียบคะแนนการอ่านออกเสียงมาตราตัวสะกด 8 มาตราของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทย พบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและคะแนนหลังเรียนสูงกว่าร้อยละ 80.00 ทั้ง 3 คน เนื่องจากชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทยสามารถแก้ปัญหาคำพ้องในการออกเสียงของนักเรียนแต่ละรายและผู้วิจัยคอยให้คำแนะนำการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะออกเสียง 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เป็นการนวดกระตุ้นกล้ามเนื้อรอบริมฝีปาก เพื่อกระตุ้นอวัยวะที่ใช้ในการพูด การออกเสียงให้มีความชัดเจน เนื่องจากเป็นการลดความแข็งเกร็งของกล้ามเนื้อ เพิ่มการยืดหยุ่นของกล้ามเนื้อบริเวณดังกล่าว

ขั้นตอนที่ 2 เป็นการนวดลิ้นและกระพุ้งแก้ม เพื่อเพิ่มการควบคุมการเคลื่อนไหวของลิ้น และกระตุ้นกล้ามเนื้อบริเวณกระพุ้งแก้มทั้ง 2 ข้าง (สถาบันสิรินธรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ, ม.ป.ป)การนวดบำบัดพฤติกรรมน้ำลายไหล ทั้งหมด 6 ท่า ดังนี้ ท่าที่ 1 การนวดกระตุ้นกล้ามเนื้อรอบริมฝีปากด้านบน ใช้หัวแม่มือทั้งสองนวดด้วยแรงกดปานกลางเริ่มจากตรงกลางเหนือริมฝีปากบน ลูกบิดลง แล้วนวดเลื่อนไปยังมุมปากทั้ง 2 ข้าง นวดด้วยแรงกดสม่ำเสมอ ท่าที่ 2 การนวดกระตุ้นกล้ามเนื้อริมฝีปากด้านล่าง ใช้หัวแม่มือทั้งสองนวดด้วยแรงกดปานกลางเริ่มจากตรงกลางใต้ริมฝีปากล่าง ลูกบิดขึ้น แล้วนวดเลื่อนไปยังมุมปากทั้ง 2 ข้าง นวดด้วยแรงกดสม่ำเสมอ ท่าที่

3 การนวดกระตุ้นกล้ามเนื้อรอบริมฝีปากอย่างรวดเร็ว ใช้นิ้วนวดกดในทิศทางตรงกันข้ามกับการห่อปาก ด้วยแรงกดปานกลางอย่างรวดเร็ว นวดด้วยแรงกดสม่ำเสมอ ท่าที่ 4 การนวดกระตุ้นกล้ามเนื้อรอบริมฝีปากในทิศทางหมุนตามเข็มนาฬิกา ใช้นิ้วนวดกดในทิศทาง หมุนตามเข็มนาฬิกา ด้วยแรงกดปานกลาง นวดด้วยแรงกดสม่ำเสมอ ท่าที่ 5 การนวดกระตุ้นกล้ามเนื้อลิ้น ใช้ไม้หรือด้ามแปรงสีฟันนวดด้วยแรงกดเป็นวงกลมบริเวณกลางลิ้น ไม่ควรกระตุ้นถึงโคนลิ้นเนื่องจากจะทำให้อาเจียน ท่าที่ 6 การนวดกระตุ้นกล้ามเนื้อกระพุ้งแก้ม ใช้ไม้หรือด้ามแปรงสีฟันนวดด้วยแรงกดเป็นวงกลมบริเวณกระพุ้งแก้มทั้ง 2 ข้าง ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะเลือกใช้การนวดสำหรับบำบัดพฤติกรรมน้ำลายไหล และเพิ่มบริเวณสัญญาณ 3, 4 และ 5 ซึ่งเป็นจุดของกล้ามเนื้อและกระดูกรอบขากรรไกรด้านล่าง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในบำบัดฟันพุททุกะการออกเสียงให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในการอ่านออกเสียงมาตราตัวสะกด 8 มาตรา ได้ดีขึ้นตามลำดับ

ขั้นตอนที่ 3 เป็นการฝึกควบคุมริมฝีปากและการเคลื่อนไหวลิ้น โดยใช้ท่าบริหาร 4 ท่า คือ ทำอ้าปากกว้างและหุบสลับกัน ทำยิ้มและจูบสลับกัน ทำแลบลิ้นและใช้ลิ้นดันกระพุ้งแก้ม และทำเป่าลม

ผลการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์แพทย์แผนไทย สามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้เนื่องจาก

นักเรียนคนที่ 1 มีพฤติกรรมการพูดแบบไม่กระดกลิ้น เสียงที่เปล่งออกมาจะมีความอู้อี้ ฟังไม่ทักษะการชัดเจนก่อนใช้ชุดกิจกรรม 29 คะแนน หลังใช้ชุดกิจกรรม พบว่า นักเรียนกระดกลิ้นเวลาออกเสียงมากขึ้น มีการควบคุมการเคลื่อนไหวของลิ้นดีขึ้น กล้ามเนื้อบริเวณกระพุ้งแก้มอ่อนตัวลง ส่งผลให้เสียงที่เปล่งออกมามีความชัดเจนมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด คะแนนหลังใช้ชุดกิจกรรม 36 คะแนน

นักเรียนคนที่ 2 มีลักษณะการจัดวางรูปปากเวลาออกเสียงไม่ถูกต้อง ไม่สามารถจู้ปากได้ กล้ามเนื้อบริเวณปากแข็งเกร็ง ทำให้ควบคุมรูปปากได้น้อย คะแนนก่อนใช้ชุดกิจกรรม 28 คะแนน หลังใช้ชุดกิจกรรม พบว่า กล้ามเนื้อบริเวณปาก และกระพุ้งแก้มแข็งเกร็งลดลง ทำให้นักเรียนสามารถควบคุมการเคลื่อนไหวของอวัยวะมากขึ้น ห่อปากได้แต่ไม่สมมาตร มีการจัดวางรูปปากเวลาออกเสียงดีขึ้น ส่งผลให้เสียงที่เปล่งออกมามีความชัดเจนมากขึ้น คะแนนหลังใช้ชุดกิจกรรม 33 คะแนน

นักเรียนคนที่ 3 มีการหายใจที่ค่อนข้างเร็วและถี่ทำให้มีการออกเสียงคำที่เบา จับใจความไม่ได้ ไม่สามารถจับคำตัวสะกดในบางมาตราและมีแรงการเป่าลมที่เบาจะน้อยกว่านักเรียนคนอื่น คะแนนก่อนใช้ชุดกิจกรรม 30 คะแนน หลังใช้ชุดกิจกรรม พบว่า นักเรียนมีการหายใจที่ช้าลง ความถี่ในการหายใจลดลง การออกเสียงคำมีความชัดเจน ฟังง่ายขึ้น สามารถจับคำตัวสะกดบางมาตราได้ดีขึ้น และสามารถเป่าลมได้แรงขึ้น คะแนนหลังการใช้ชุดกิจกรรม 34 คะแนน

เนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาการสอน วิธีการสอนและลำดับการเรียนรู้ของเนื้อหาที่สามารถเสริมสร้างกระบวนการอ่านออกเสียงและการนวดสำหรับบำบัดพฤติกรรมน้ำลายไหล และเพิ่มบริเวณสัญญาณ 3, 4 และ 5 ซึ่งเป็นจุดของกล้ามเนื้อและกระดูกรอบขากรรไกรด้านล่าง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในบำบัดฟันพุททุกะการออกเสียงให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในการอ่านออกเสียงมาตราตัวสะกด 8 มาตรา ได้ดีขึ้นและผู้เรียนมีความสุขและความมั่นใจในการออกเสียงได้ถูกต้องแสดงให้เห็นว่าชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสามารถพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้เสริมสร้างความมั่นใจให้แก่เด็กที่มีปัญหาในการอ่าน สอดคล้องกับ (สมจิต รวมสุข และภรภัทร ธนะศรีสีบวงส์, 2566) ศึกษาผลการฟื้นฟูผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองที่มีปัญหาด้านภาษาและการพูด ชนิดอะเพเซียที่มารับบริการงานแก้ไขการพูด สถาบันสิรินธรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ

ผลการวิจัยพบว่า ผลคะแนนเฉลี่ยก่อนการฟื้นฟูในกลุ่มตัวอย่าง มีคะแนนน้อยกว่าผลคะแนนเฉลี่ยหลังการฟื้นฟูในทุกด้าน แสดงให้เห็นถึงกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถดีขึ้น และค่าเฉลี่ยผลต่างของคะแนนในกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการฟื้นฟู 3 เดือนและได้รับการฟื้นฟูมากกว่า 3 เดือน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในด้านความคล่องทางภาษา การฟังเข้าใจภาษา และการพูดตาม แต่ไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านการเรียกชื่อ นอกจากนี้ (บัณฑิตา ลิขสิทธิ์และดารณี ศักดิ์ศิริผล, 2560) ได้ศึกษาประสิทธิผลและความเหมาะสมของรูปแบบการแก้ไขการพูดไม่ชัดโดยใช้กระบวนการฝึก AES2D สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อยพบว่า ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของรูปแบบการแก้ไขการพูดไม่ชัดโดยใช้กระบวนการฝึก AES2D สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อยอยู่ในระดับดี ความพึงพอใจต่อการใช้ชุดฝึกการแก้ไขการพูดไม่ชัดโดยใช้กระบวนการฝึก AES2D สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อยของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากและความเหมาะสมของรูปแบบการแก้ไขการพูดไม่ชัดโดยใช้กระบวนการฝึก AES2D สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อยอยู่ในระดับมาก ถือได้ว่าชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทยที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านออกเสียง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. การจัดการเรียนการสอนควรกำหนดกิจกรรมและระยะเวลาให้สอดคล้องกัน ในการวิจัยในครั้งนี้ควรเพิ่มระยะเวลาที่เหมาะสมในการฝึกทักษะที่เหมาะสมกับปัญหาของผู้เรียนแต่ละคนเพื่อให้ได้ประสิทธิผลที่ดี
2. จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการอ่านออกเสียงได้ดีขึ้นเมื่อเทียบกับก่อนใช้ชุดกิจกรรมแต่ยังมีประเด็นสำคัญคือ นักเรียนยังไม่สามารถออกเสียงคำบางคำ หรือคำควบกล้ำได้ ผู้สอนควรให้คำชี้แนะในการออกเสียงผู้วิจัยควรพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะออกเสียงให้ครอบคลุมการออกเสียงในภาษาไทยมากขึ้น
3. ควรเพิ่มกิจกรรมให้นักเรียนได้ออกเสียงคำศัพท์เป็นรายบุคคลมากขึ้นเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนแต่ละคนและเป็นการเสริมสร้างกระบวนการนำไปใช้พูดเพื่อการสื่อสารเนื่องจากชุดฝึกทักษะสามารถพัฒนาถึงกระบวนการอ่านได้ แต่หากไม่ฝึกให้นำมาใช้สื่อสารก็จะยังคงอยู่ในเรื่องของการอ่านเพียงอย่างเดียว

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการนำกระบวนการสอนด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทยไปใช้สอนในระดับชั้นอื่น
2. ควรมีการนำชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโดยการนวดเพื่อบำบัดด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทยมาใช้ผสมผสานกับการจัดกิจกรรมรูปแบบอื่นเพิ่มเติม เพื่อเพิ่มประสบการณ์การเรียนรู้และวิธีการเรียนรู้ที่มากขึ้น เพราะเด็กนักเรียนแต่ละคนอาจจะสามารถเรียนรู้ได้ดีในวิธีการที่ต่างกัน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). โรงพิมพ์
ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ชนิษฐา โลหะประเสริฐ, เฉลิมชัย มนูญเสวต และชุตินา ทศโร. (2566). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านร่วมกับเทคนิค
เกมิฟิเคชัน (Gamification) เพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านคำ ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
สังกัดสำนักงาน การศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา. *วารสารพิกุล*, 21(2), 233-252.
- จารุวรรณ คงเพชร. (2560). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการอ่าน. *วารสารวิชาการหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนคร*, 9(25), 1-8.
- ธัชกร สุวรรณจรัส. (2561). *เอกสารคำสอน รายวิชานวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา*. คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- บัณฑิตา ลิขสิทธิ์ และดารณี ศักดิ์ศิริผล. (2560). การพัฒนารูปแบบการแก้ไขการพูดไม่ชัดโดยใช้กระบวนการฝึก
AES2D สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์*, 18(2), 17-30.
- รัชดากาญจน์ ใยดี. (2565). *การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออก
เสียงแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนตารอด จังหวัดกำแพงเพชร [การค้นคว้า
อิสระการศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]*. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วรรณภรณ์ พระเมเด. (2562). *การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ออก
เขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 [ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]*. มหาวิทยาลัย
ราชภัฏมหาสารคาม.
- สถาบันสิรินธรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ. (ม.ป.ป.). *การบริหารอวัยวะที่ใช้ในการพูด*. งานแก้ไข
การพูด กลุ่มภารกิจวิชาการและการแพทย์ สถาบันสิรินธรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ.
- สมจิต รามสุข และภรภัทร ธนะศรีสีบวงส์. (2566). ผลการฟื้นฟูผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองที่มีปัญหาด้านภาษาและ
การพูดชนิดอะเพเซียที่มารับบริการงานแก้ไขการพูด สถาบันสิรินธรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์
แห่งชาติ. *วารสารวิชาการสาธารณสุข*, 32(5), 896-905.